

No és el llibre de Durán Arrom l'obra didàctica a què estem acostumats ordinàriament; certament que porta un pla metòdic, que també s'encadenen fàcilment les coses tractades i que bé podria servir de base per a donar un curs de l'especialitat. Emprò l'obra s'aparta dels motllos corrents en la seva distribució i desenrotllament: ho palesa la intercalació d'històries clíniques i la descripció de síndromes i malalties, innovació poc freqüent entre nosaltres i que serveix de bona orientació al llegidor i al pràctic.

S'observa sempre la tendència de l'autor a l'agrupació de fets etrològics i la resposta cardíaca als mateixos, cuidant, en tot moment, de demostrar que no són incompatibles en bona terapèutica els síndromes funcionals amb els síndromes anatomopatològics pròpiament dits, i que la terapèutica no ha de consistir en un conjunt de fórmules, més o menys encertades, sinó en un pla sistemàtic que, tenint en compte el tractament de la funció perturbada, modifiqui, a l'ensamps, la lesió anatómica i llurs possibles conseqüències.

Amb singular encert, exposa com a síndromes quasi tot l'arrítmic. Lo tòxic, afectant l'endocrí i lo neuric té, per l'autor, capital importància i dels fets més sobressortits en dedueix conseqüències pertanyents al pronòstic i al tractament. Sobretot la higiene i la terapèutica del cardíac estan presentades amb extraordinària claretat, donant la sensació que el pronòstic del cardíac no té, en molts casos, la gravetat que el vulgus li considera i qual criteri molts metges comparteixen.

Demostra l'autor la possessió plena del coneixement teòric i clínic de l'especialitat i des de la embriologia del cor fins la crenoteràpia en els cardiòpates, pòrtic i final del llibre, respectivament, ens porta gradualment a l'estudi de quant hi ha de cert en l'especialitat, obrint nous solcs a l'activitat del metge general. Moltes de les il·lustracions del llibre i totes les gràfiques, són tretes de la pràctica personal.

Per tal que la crítica no sembli interessada, res millor que transcriure unes ratlles del pròleg que ha posat al llibre el gran Marañón: "Toda la vasta extensió de la ciència cardiològica moderna està contenida en sus pàginas y toda elaborada por la experiencia personal del autor. Da, a cada capítulo, ese sabor inconfundible de las cosas bien sabidas, sabidas de primera mano, que es la más alta cualidad de los libros de ciencia".

Res més precís que aquestes frases i res més justificat, després de llegir el llibre, que desitjar que Durán Arrom segueixi enaltint la ciència mèdica: amb la seva obra i amb el seu sol esforç ha guanyat en la gran batalla científica el bastó de mariscal. - *J. Moll i Ginfrer.*

* * *

Una nova revista.—Ha vingut a les nostres mans una revista batejada amb l'escaient nom de "Salubritat".

Hem vist que la finalitat de l'esmentada publicació és donar al poble coneixements que li són indispensables. Tot seguit ens hem donat compte que és l'ànima del nou periòdic el distingit company Jordi Cantó, de Capellades.

Ingènuament confessem, i amb la màxima sinceritat, que hem sentit una fonda simpatia per la revista i pel seu autor. L'obra que es proposa portar a terme En Cantó, evidentment és instructiva i humanitària.

De tota la vida, que li ha hagut un interès suprem a donar a conèixer al poble aquelles matèries que li són útils. Però aquesta campanya pren una gran volada, a últims del segle passat, accentuant-se cada dia més. Trobem, per exemple, als diaris treballs d'indole científica. Veiem com a les entitats polítiques i recreatives s'hi donen conferències culturals, de temes essencialment científics. I en aquesta benefactora obra, no pot, ni ha de faltar-li el factor metge. Es per això que un dia llegim que es dona una conferència contra la mortalitat infantil, antipalúdica, lluita contra la tuberculosi, etc., etc., a collectivitats que no són mèdiques.

El metge és, sens dubte, de les professions liberals, el qui més intensament ha d'actuar, en la croada de donar a conèixer al poble, divulgant-los el més àmpliament possible, aquells temes que li són necessaris per a viure. Així aconseguirem, demés d'explicar el seu nivell intel·lectual, fer-lo més sà, més fort.

No podem resistir la temptació de felicitar corralment al bon amic i excellent company J. Cantó, per la profitosa pensada que ha tingut. Tots hem de desitjar que a la nostra terra tingui molts imitadors.

D'aquesta manera s'aconseguirà que la sanitat del poble millori i que els metges enrobusteixin llur prestigi.